

Több kölcsön a lakosságnak

Az OTP eredményei

Eredményesen teljesítette múlt évi tervét a lakosság és a tanácsok bankja, az OTP Csongrád megyei igazgatósága. Tavaly a lakosság takarékpénztári betétállománya csaknem 13 százalékkal, 275 millió forinttal emelkedett és az év végén meghaladta a 2 milliárd 400 millió forintot. Összehasonlításképpen: öt évvel ezelőtt a teljes lakossági betétállomány csupán 1,3 milliárd forint volt, most pedig az egy főre eső betétátlag 5560 forint Csongrád megyében, s az emelkedés olyan körülmények között történt, amikor többet fordítottak az emberek áruvásárlásra, lakásra és személygépkocsi vásárlásra. Legerőteljesebben a takarékszövetkezeti betétek növekedtek.

A takarékoskossági új formáinak is sikere volt: a gépkocsinyeremény-betétek állománya az 1972-es év végére 222 millió forintra emelkedett, elsősorban Mórahalmon, Kisteleken, Hódmezővásárhelyen és Szegeden növekedtek az ilyen jellegű betétek. A szerencse sem került el a megyét: az OTP gépkocsinyereménybetétkönyv-tulajdonosok közül tavaly az év végéig 529 betétel nyertek személyköcsit. Változatlanul a kamatozó takarékbetétek a legnépszerűbbek, állományuk tavaly 3,6 százalékkal növekedett. Növekedett a népszerűsége az átutalási betéteknek és az ifjúsági takarékbetétek száma is emelkedett, de még mindig nem a kívánt mértékben, jelenleg az igen kedvező takarékoskossági formából csak 4322 betétkönyv van a megyében.

Fontos politikai kérdésként kezeli az OTP Csongrád megyei igazgatósága a lakásépítési támogatást: tavaly 4349 lakás épült az OTP-hitel segítségével, ez 895-tel több, mint 1971-ben. Tavaly 212 társasház és 826 családi ház épült hiteltámogatással. Szegeden pillanatnyilag megtorpant az OTP-beruházású társasházak építése, ugyanis nem biztosították időben a közelművesítet telkeket az OTP számára. A hiba még kijavítható, hiszen a városi tanáccsal mintegy 1400 társasházi lakás felépítésére kötött együttműködési megállapodást az igazgatóság és

erre szüksége is lenne a város lakóinak. Annál is inkább, mert a háziügynökségi kivitelezést is akadályozza Szegeden az anyagbeszerzés nehézsége és a szakmunkáshiány, s az senkinek sem válik hasznára, hogy két-három évet is késleltetik a nehézségek az egyedi kivitelezésű lakások építését. Az igazsághoz tartozik, hogy az utóbbi időben, különösen a tavalyi év második felében a családi és magánszervezésű társasház építkezések anyagellátása jelentősen javult. Nagy érdeklődés mutatkozik továbbra is a családi ház és a magán-társasház építés iránt, hasonlóképpen sokan vásárolnának az OTP beruházásban felépült társasházlakásokból. A tapasztalatok viszont azt mutatják, hogy a lakásépítő szövetkezetek építési kezdeményezése nem kielégítő, a jelek szerint azért is, mert a szövetkezetek megalakulásakor a MESZÖV nem tárja fel az építetők előtt a várható problémákat és a tényleges lakás-költségeket, s így nagyon sokan kénytelenek fedezethiány miatt a társulásból kilépni, amely lényegében az építkezés elhúzódsához vezet.

Dolgozók részére 32 vállalat 23 millió 200 ezer forintot utalt át az OTP-hez az elmúlt négy évben azzal a cél-

lal, hogy lakásépítésüket segítsék. Sajnos, az elmúlt évekhez mérten tavaly kevesebbet adtak a vállalatok erre a célra.

A lakosság számára nyújtott takarékpénztári hitelek összege az év végére közel 200 millió forinttal emelkedett és az év végén meghaladta a másfél milliárdot. A hitelkerék számára kedvező, hogy továbbra is a hosszú lejáratú hitelek aránya emelkedik, ami a lakásépítéssel és lakásvásárlással kapcsolatos. Áruvásárlásra egy év alatt 103 millió forint kölcsönt biztosítottak az OTP megyei fiókjai, 7 millióval kevesebbet, mint 1971-ben. Viszont a gépjárművásárlási hitelek 1972-ben két és fél-szeresére emelkedtek.

Az OTP a gazdája a sorsjegyeknek is, és az adatok azt mutatják, hogy tavaly megnőtt az érdeklődés irántuk: a totószelvény értékesítés 29,6 százalékkal emelkedett, közel 730 ezerrel több szelvényt adtak el, és 1 millió 260 ezerrel több lottószelvényt értékesítettek, mint egy évvel korábban. Borítékos sorsjegyből több mint 1 milliárd darabot vásároltak Csongrád megyében. A nyerevényarány is ezzel együtt nőtt, a megyében tavaly 1 millió 35 ezer lottózó és 250 ezer totózó nyert a megvásárolt szelvényeken.

Sz. M.

Népművészeti pályázat

A Művelődési Minisztérium és a Népművészeti Intézet amatőr pályázatot hirdet a házasságkötő-termek hangulatával és rendeltetésével összefüggő népművészeti munkák, asztalterítők és könyvborítók készítésére.

Új szobrok Csongrád megyében

Számos új képzőművészeti alkotással gazdagodnak az idén a Csongrád megyei települések. Legközelebb március 15-én lesz szoboravató Sándorfalván, amikor Kelemen Kristóf Petőfi-szobrát helyezik talapzatra. Fábianszabvány közpénz parkjában állítják fel Samu Katalin Játszó macskák című szobrát. Új szobrok kerülnek majd az algyői, fábianszabványi és mórhalmi egészségházak elé. Kelemen Lászlónak, a magyar színjátszás úttörőjének szobrát, Palotai Gyula alkotását, Csanádpalotán állítják fel.

VÉTŐ

Február 23-án néhány soros papírlappal kopogtatott Kabók István szakszervezeti titkár a Szeged és Vidéke ÁFESZ igazgatójának ajtaján. Mivel Gombos István igazgató-elnököt nem találta hivatalában, a feljegyzését a fősztályvezetőnek nyújtotta át. Az írás felszólította az ÁFESZ vezetőjét, hogy azonnali hatállyal vonja vissza az egyedül és önkényesen végrehajtott bérrendezést, mivel a kis keresetű szövetkezeti dolgozók érdekeit súlyosan sérti.

Az alig néhány perces eseménnyel keserves történet fejeződött be. A titkár, az irodákban munkájuk fölé hajló adminisztrátorok, a szövetkezet többi tagja mindezt még nem tudták. Azzal az idegességgel várták a fejleményeket, amelyben évek óta éltek...

De ne vágjunk a dolgok elébe, érdemes megtudni, mi történt február 23-a előtt.

Hivatalos vizsgálat

Részlet a Szeged megyei városi tanács kereskedelmi osztályának, az ÁFESZ törvényességi felügyeletével megbízott szervnek a vizsgálati anyagából: „Gombos István elnök magatartásával, vezetési módszereivel kapcsolatban különböző szervekhez panasz érkezett, ennek alapján széles körű vizsgálatot folytattunk. 29 tanút hallgattunk meg. Arra a kérdésre, hogy Gombos István ellentmondást nem tűrő hangon parancsol, gyakran ordít, a dolgozók félnék-e tőle, a 29 meghallgatott közül 23-an igennel válaszoltak. A vezetőállásuk kapcsolatát rossznak ítélték meg a tanúk 68,9 százaléka; az igazgató és munkatársai munkaidő alatti ittasságát tapasztalta a kérdezettek 58,8 százaléka.”

Gombos Istvánt a vizsgálat eredményéről értesítették, ismétlen figyelmeztették: változtasson magatartásán. Az MSZMP Szeged városi bizottságának ipari osztálya és

a MESZÖV vezetői ezt megelőzően többször tették ugyanezt — eredménytelenül.

Martonosi József fősztályvezető: — Én csak tavaly tavasz óta vagyok itt, azóta tapasztalom, hogy az igazgató nagyon rapszódikusan viselkedik. Hol barátságos, hol meg minden ok nélkül megalázza beosztottait. Persze ezek után nem csoda, ha a nyugodtak is megvadultak! A nap sokszor nem állt másból, csak veszekedésből és békítésből, ez nem mehetett sokáig, a munkával egyre kevesebbet foglalkoztunk. Így jutottunk el az első párttaggyűlésig...

Krizsán Lászlóné, az ÁFESZ párttitkára:

— Mivel Gombos István nem viselkedett kommunista vezetőhöz méltón, elhatároztuk, foglalkozunk ezzel párttaggyűlésen. Összehívtuk, de alig kezdtük meg, Gombos beviharzott, gorombáskodott, a gyűlést el kellett napolni anélkül, hogy bármit végzetünk volna. A pártvezetőséget február 20-án reggel 8-ra újból összehívtuk. De közben olyasmi történt, amiről nem is szeretek beszélni...

Szavazatot „vásárolni”?

Hogy mi történt február 19-én, arról Gombos Istvánt szerettem volna megkérdezni. De én sem találtam munkahelyén. Maradnak hát a puszta tények.

Gombos István február 19-én — a párt, a szakszervezet, az ÁFESZ fősztályvezetője és főkönyvelője mellőzése —, s anélkül, hogy az évi gazdasági eredményeket a közgyűlésen megismerték volna —, azonnali intézkedéseket hajtott végre. A DÉLEP-konyhán és a Tisza Gyöngye-vendéglőben dolgozó, kis fizetésű alkalmazottak jutalékkulcsát leszállította, egyúttal több személy fizetését 200—400 forinttal felemelte. Gondoskodott arról, hogy váratlan „jótékonyságáról” a kedvezően érintettek azonnal tudomást szerezzenek. A konyhák havi 1200—1300 forintot kereső alkalmazottai sorra jelentették be: felmondanak, mert igazságtalannak tartották az indokolatlan 40—50 forintos bércsökkenést.

A félreérthetetlen célzatú fizetésrendezés óriási felháborodást keltett. Még azok között is, akiket megkínáltak „ajándékozni”. Így ült össze a párttaggyűlés, amely Gombos Istvántól megvonta bizalmát és javasolta az ÁFESZ igazgatóságának: váltsa le tisztségéből.

A kollektíva haladéktalan intézkedést sürgetett. Az ÁFESZ rendkívüli igazgatósági tanácskozását február 23-ára hívták össze. Arra a

napra, amelynek reggelén a szakszervezeti bizottság ritkán használt eszközeivel, a vétóval tiltakozott. Szükség is volt erre, hiszen a dolgozók legalapvetőbb érdekeit sértették meg, a párt munkáspolitikájának helyi végrehajtását akadályozta az igazgató. Gombos István így minden beosztottjával szembe került...

Áthelyezés vagy leváltás?

Péntek délután 3. az igazgatóság tagjai csöndben várakoznak. Mindenki eljött, csak az elnök nem. Hallgatom a felügyelő bizottság elnökének beszámolóját, s ebből megtudom, miért: Gombos István reggel levelet juttatott el, amelyben bejelentette lemondását. És természetesen kivette évi rendes szabadságát, az igazgatóság ülésén tehát nem kötelező megjelennie...

Mindez azonban nem akadály. A tanácsi vizsgálat, a párttaggyűlés határozata, javaslatla alapján egyhangú döntés születik: az igazgatóság elfogadja Gombos István lemondását, kinevezi az ügyvezető elnököt. Holnap végre ismét a munkával kell, s lehet törődni a Szegedi ÁFESZ életének minden bizonnyal nehéz szakasza zárult le. Vagy mégsem? A közgyűléseknek kell majd véglegesen dönteni, miként változhat Gombos István? Elfogadják-e lemondását, vagy leváltják? Esetleg hozzájárulnak áthelyezéséhez a mihályteleki Új Élet Tsz-hez.

Gombos István sokáig irányította eredményesen a kereskedelemmel, vendéglátóiparral foglalkozó szövetkezet munkáját. Aztán — ki tudja miért? — mindent összerombolt maga körül; hasonlót aligha találnának ahhoz, amit február 19-én tett. Következni nem lehetett más, mint az emberek súlyos ítélete és az igazgató „trónfosztása”. Krizsán Lászlóné szavai jutnak az eszembe: „Hogy képzelheti valaki, pénzzel megváltani bármelyik kommunista szavazatot? Aki visszaél hatalmával, alkalmatlan a vezetésre. Ez képtelenség nálunk, 1973-ban; ilyesmivel nem győzhet senki!”

S ennek az ügynek ez a legfontosabb tanulsága.

Matkó István

Áramszünet

Ertesztjük fogyasztóinkat, hogy Újszegeden, a Szabó u., Fűrj u., Udvarhelyi u., Felszabadulás Tsz., Rózsa F. sgt. által határolt területen 1973. II. 27-én 10—13 óráig

Áramszünet lesz

Fogyasztói önélezését kéri a DEMASZ Szeged vidéki ki- rendeltsége.

Jeget csinált „Jégtörő Mátyás”

Közismert az a népi jóslat, miszerint február 24-én „Jégtörő Mátyás” vagy meghozza, vagy megtöri a jeget. A Meteorológiai Intézettől kapott tájékoztatás szerint a szombatra virradó éjszaka az egész országban 0 fok alatt volt a hőmérséklet, általában mínusz 1—mínusz 6 fokos hideget mutatott a hőmérő higanyszála. A folyókról, tavakról korábban már elútt a jégpáncél, s a

mostani hideg hatására a reggeli órákban egyedül Balatonaligáról érkezett jelentés egy centiméter vastag partmenti jégről. Ezek szerint Mátyás „hozzáfogott a jégygártáshoz”.

Az ember azonban nehezen igazodik el az időjárást jósólagó néphit szentenciái között. Ugyanis az egyik ilyen sarkallatos tétel kimondja, hogy „Üszögös Péter” napján — február 22-én — ha hideg van, még 40 napig tart a tél, de mint tapasztalhattuk, most a sok évi átlagnál jóval melegebb volt az idő. Úgy látszik, hogy ezúttal „Üszögös Péter” és „Jégtörő Mátyás” vitába keveredett, s kérdéses, hogy kinek lesz igaza?

A Tisztáj 1848-ra emlékeznek

A Tisztáj most megjelent gazdag és értékes anyagú márciusi száma színvonalas összeállítással emlékezik 1848-ra. Für Lajos Népek tavaszán című cikke vezet be a lap „48-as blokkjába”. Kovács István „Hungária, előre hát...” című tanulmányában a bécsi forradalomban született magyar vonatkozású verseket ismeret és elemez. Lapok egy honvédelemlekezésben címmel eredeti anyagközlést olvashatunk: Major István nemzetőr most, először megjelent írását Budavár bevételéről, a temesvári bukásról és a Világos utáni helyzet-

ről. Ódor László a márciusi ifjakról értekezik, Százaz György készülő 48-as drámájának műhelytanulmányát közli. Kósa László A magyar nép történelmi emlékezeite című írása tágabb tárgykörű, de a szabadságharc kiemelkedő szerepet kap az elemzésben.

Az összeállításon kívül Kiss Benedek, Petri Ferenc, Benedek András, Kiss Tamás, Sárközi József, Baka István, Czegéd Zoltán verseit, és Vörös László, Bálint Csánád tanulmányait, valamint Mocsár Gábor Keskenyvágyányon című riportjának második részét olvashatjuk az új számban.

Kigyulladt egy autó

Tegnap, szombaton reggel 8 óra előtt Deszk közelében, menet közben kigyulladt dr. Lampel Elek, Szeged, Mátyás tér 25. szám alatti lakos Moszkvics-412 típusú gépkocsija. A tulajdonos igyekezett megakadályozni a tűz elterjedését, azonban ez — mivel nem volt semmilyen erre alkalmas poroltója, készüléke — nem sikerült. A kocsi teljesen kiégett. Személyi sérülés nem történt, a kár, az előzetes becslések alapján meghaladja az 50 ezer forintot. A tulajdonos Casco-biztosítással rendelkezett. Képgünkön: oltják az autót.